

Meryem Aziz: İNSANLIĞIMIZIN ADI

Posted on 05/03/2015

Bugün insanlar ölüyor ve onlara sırt çeviriyoruz.

Kuzey Doğu Suriye'nin Hassake bölgesine bağlı Khabur'da, kadın, erkek ve çocuklardan oluşan yaklaşık 300 Assuri İD (İslam Devleti) tarafından esir alındı. Zaman bu insanlar için durmuş, çünkü hayatta kalıp kalmaları bir bilgisayar oyunu gibi basitleşmiştir. 100 yıl sonra 1915 soykırımının korkusunu hatırlayacaklarını asla hayal etmiş olamazlardı. Yeni bir yok oluş ile karşı karşıyalar.

İsteyerek "Hristiyanlar" kelimesini kullanmayacağım. Her ne kadar bu kelime onların inancını tanımlıyorsa da kimliklerini tanımlamıyor.

Uzun zamandan beri, medya amansızca bu terimi "Karışık Ortadoğu" için kullanıyor. Bu erkek ve kadınların ortak bir dille, "Assurca", özgürlük taleplerini haykırdıklarını duymamayı tercih ediyor.

Elbette Assuri, Keldani, Süryani, Arami gibi birçok isimleri var. Ama sonuçta aynı ve tek halktır. Ortak Assur kimliği, ortak Assurca/Aramice dili, ortak Mezopotamya (Bethnahrin) coğrafyası onları bir tutar.

Soykırımın kurbanları olarak ortak kanlı bir tarihleri vardır.

Ama yine de, onları "Doğu Hristiyanları" olarak çağırmaya devam ediyoruz. Neden ? Neden bu tarz bir medyatik yaklaşım var. Neden Kürtlere, Ermenilere, Tibetlilere bunu yapmıyoruz?

Assurlar buna değmez mi ?

Bugün bir halk yok oluyor. Bizler görmemezlikten gelmeye karar veriyoruz.

Onlar için zaman sayılı! 20 yıl içinde belki onlardan konuşmayacağız, bu büyük medeniyet hakkında sadece fotoğraflardan, videolardan veya müzelerde bıraktıkları eserlerden onları hatırlayacağız.

Bugünkü Assurların, 1915'te, kulakları sağır eden bir sessizlikte katledilen 750.000 den geriye kalanlar olduğunu biliyor musunuz? Bu halkın %75'i kurban edildi.

1915'ten hayatta kalanların, 1933 yılında, - henüz daha İngiltere himayesinde olduğu zamanlarda- Kuzey Irak'ın Simele bölgesinde tekrar bir soykırımdan geçirildiklerini, 63 Assuri köyünün insanları ile birlikte haritadan silindiğini biliyor muydunuz? Ama bu konu hakkında hiçbir zaman konuşmuyoruz.

Irak ve Suriye'de, Baas rejimi diktatörlüğünde, Assurlar dâhil tüm muhalifler sistematik olarak devlet tarafından öldürüldüğünü bilmiyor musunuz? Benzer rejimlerin düşmanlarının dinleri olmadığını söylemeyi unutarak Hristiyan bir Bakanın toplumunu/cemaatini koruyacağını mı düşünüyorsunuz.

Bugün Khabur'da cihadistlerin ellerindeki Assurların iki büyük katliamdan hayatta kalanlar olduğunu bilmiyor musunuz?

Suriye'de kendilerine bir sığınak bulmuşlardı, ama karanlık onları tekrar sardı. Onların varlıklarını ve kimliklerini inkâr etmeye devam ediyoruz. Irak ve Suriye'deki bu insanların tek bir halk, Assur halkı, olduklarını söylemeyi unutuyoruz.

Birkaç gün önce, Musul müzesinde yerle bir edilen tarihi eserlerin, Assur medeniyetinin binlerce yıllık tarihi olduğunu bilmiyor musunuz? Katledilen bu halk ile müzedeki eserler

arasında bir bağlantı kurmamaya devam ediyoruz. Hristiyan Assurlar Mezopotamya'nın sahipleridir. Zaman ve yer izleri yüzyıldır kanla işaretleniyor.

Bugünkü Assurlar, bu prestijli tarihe; gelenekleri, el sanatları, müzikleri ve kültürleri ile bağlılar. Hiçbir bölgede onları Kürtlerin ve Arapların yerine koymuyoruz. Onları inkâr etmeye devam ediyoruz.

Bugün insanlar ölüyor ve onları terk ediyoruz.

Başkalarının savaşı yüzünden bu halkın geleceği tehlikeye düşüyor.

Bütün bunlara rağmen, sinsice medeniyetler çatışması izlenimini bırakarak, Assuri kimliklerinden önce onlara Hristiyan kimliği ile hitap etmeye devam ediyoruz.

Bir kez daha bu halkın topraklarından ayrılmak istemelerini konuşuyoruz, ama onlara başka ne alternatif verebiliriz diye sormuyoruz? Onlara vize vererek hayatlarını kurtarabileceğimizi düşünüyoruz ama aslında cihadistlerin oyununu oynuyoruz.

Neden biran bu özel muameleyi (vize vererek insanları topraklarından çıkartmak) Libya ve Mali'de köktendinciler tarafından katliamlarla karşı karşıya kalanlar için uygulamıyorsunuz? Neden bu özel muameleyi Hristiyanlara gösteriyorsunuz da, aynı köktendinciler tarafından katledilen tüm Suriyelilere göstermiyorsunuz?

Yok olmasına izin verdiğimiz bu insanlık, bizim değil mi?

Suriye ve Irak'taki bu kültürel ve dinsel mozaik, Mali ve Libya'dakinin aksine bizim değil mi ? Fransa'da aynı mozaik yok mu?

Fransa'da savunduğumuz bu zenginliği, neden Suriye ve Irak'ta kaybolmasına izin

veriyoruz. Başka coğrafya da gerçekleşen bu olayların Avrupa'da etki yaratmayacağını inanmaya nasıl devam edebiliriz?

Bu problem ne hangi dinden ne de hangi ırktan olduğumuzla ilgilidir. Bu gelecek kuşaklara, çocuklarımıza ne bırakacağımız ile ilgilidir.

Medeniyetin doğduğu yerde, Mezopotamya'da, insanlar var olabilmek için hayatlarını veriyorlar.